

Dimmu Borgir, Stien

Svunne tider pajo tuns vei
Der over høye klipper og fjell
Har merket den med stov og aske
Fra dengang alders hirder
Vandret på disse kanter

Her gandviks bergtroll trampet frem
I ondt og stritt et tussefølge
Hvor ferdefolk fant stor en visdom
Om landets skogsliv og mørke sider
Her på stien som bukter seg uendelig frem
Mellom berg hvor de vanskelig fremdeles
Kan synes i horisonten

Så storslatt det må ha vært
Og speide ut over alt dette
Og å vandre så alene og fri
En hostkveld i en kald og lett tåke
Slik som mange for meg har opplevd
Og som mange for meg har verdsatt

Men minner blir glemt av tidens gang
Og lite er her som det engang var
Her som ellers har blader visnet
Men falt ned på en forfallen jord
Hvor drommer og liv har dødd ut

Men kanskje bak en stien
Eller bak en gammel busk
Sitter fortsatt.....hmm
Og venter?